वरिष्ठाय गरिष्ठाय वरेष्यायास्त्राय च ॥ ३७ ॥ यसादणुतरवास्ति यसावास्ति रहत्तरं। येन विश्वमिदं खाप्तमजेन जगदादिना ॥ ३८ ॥ माविभीवतिरोभावहष्टादृष्टविसञ्चर्णं। वदन्ति यत् खष्टमिद्ं तथैवान्ते च संहतं ॥ ३८ ॥ ब्रह्मणे चादिदेवाय नमस्कृत्य समाधिना। ऋक्सामान्युद्गिरन्वक्रेयः पुनाति जगपयं ॥ ४० ॥ प्रिष्पत्य तथेशानमेकवाणविनिर्जितेः। यस्यासुरगर्गेर्यज्ञा विखुष्यन्ते न यिन्वनां ॥ ४१ ॥ प्रवच्यामो मतं शब्दं व्यासस्याद्भुतकर्मणः। येन भारतमुद्धिश्च धर्माचाः प्रकटीकताः ॥ ४२ ॥ चापो नारा इति प्रोक्ता मुनिभिक्तच्चदर्शिभः। भ्रयनं तस्य ताः पूर्व्वं तेन नारायणः स्मृतः ॥ ४३ ॥ स देवो भगवान् सब्वें व्याप्य नारायणो विभुः। चतुर्वा संस्थितो बह्मन् सगुणो निर्गुणस्तवा ॥ ४४ ॥ एका मूर्त्तिरनिर्देश्या शुकां प्रश्वनित तां बुधाः। व्यालामालोपरुद्वाङ्गी निष्ठा सा योगिनां परा ॥ ४५ ॥ दूरस्था चान्तिकस्था च विज्ञेया सा गुणातिगा। वासुदेवाभिधानोऽसौ निर्ममत्वेन दृष्यते ॥ ४६॥ रूपवर्सादयस्तस्या न भावाः न स्पनामयाः। अस्त्रेव सा सदा गुडा सुप्रतिष्ठैकरूपिणी ॥ ४७ ॥ दितीया प्रथिवीं मूर्जा श्रेषाख्या धारयत्यधः ।